

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1387/2019
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиље – противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Бошко Орлић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Давид Лошонц, адвокат из ..., ради утврђења, чинидбе и повећања сувласничког удела, одлучујући о ревизији тужиље – противтужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2982/18 од 17.12.2018. године, у седници одржаној дана 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље – противтужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2982/18 од 17.12.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље – противтужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2982/18 од 17.12.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог - противтужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 1396/2016 од 12.03.2018. године, првим ставом изреке, одбијен је примарни захтев тужиље – противтужене, којим је тражила да суд утврди да је извршена фактичка деоба некретнине – парцеле број ..., укупне површине 0.9 ари и 99 м2, уписане као земљиште под зградом, објектом, број зграде 1, површине 0.7 м2, улица ... и њива 1. класе површине 0.9 ари и 92 м2, у улици ..., све уписано у лист непокретности број ... КО ..., и то тако што је иста фактички подељена на начин да тужиљи припада у искључиво власништво, државину, посед и искључиво уживање површина од 604 м2 предметне парцеле или 604/999 сувласничких делова исте, који део у природи чини северни део напред означене парцеле, и то десно гледајући од улаза на парцелу број ... са парцеле ..., према мерама и границама ближе наведеним у овом ставу изреке, док туженом припада у искључиво власништво, државину, посед и искључиво уживање површине од 395 м2, или 395/999 делова исте напред описане парцеле број ..., а који део у природи чини јужни део парцеле, и то лево гледајући од улаза на парцелу ... са парцеле ..., у мерама и границама ближе наведеним у овом ставу изреке, и утврђено да је тужиља од мајке ВВ из ... по правном основу

напред описане фактичке деобе или поделе, те по правном основу куповине али одржаја, сувласница предметне парцеле број ... у 604/999 сувласничких делова, а тужени у 395/999 сувласничких делова исте, што је тужени дужан признати и трпети да се тужила по основу ове правноснажне пресуде упише у РГЗ СКН Нови Сад 2, у катастарским или другим јавним књигама, као сувласница напред описане парцеле у 604/999 делова исте (са или уместо досадашње 1/3), а постављањем нове дрвене оgrade која ће физички поново поделити предметну парцелу на начин како је то описано и нацртано на скици „1. реконструкција границе сувласничких делова из 1985Г“, као саставног дела налаза и мишљења вештака, означена као прилог број 3 налаза од 11.07.2017. године, урученог суду 12.07.2017. године, као и да се обавезе тужени да тужили накнади трошкове вођења ове парнице са законском затезном каматом на исте, почев од дана доношења првостепене пресуде, па до исплате. Другим ставом изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужиле – противтужене којим је тражила да суд утврди да је извршена фактичка деоба некретнине – парцеле број ..., укупне површине 0.9 ари 99 м², уписане као земљиште под зградом, објектом, број зграде ..., површине 0.7 м², улица ... и њива 1. класе површине 0.9 ари 92 м², улица ..., све уписано у лист непокретности број ... КО ... и то тако што је иста фактички подељена да тужили припада у искључиво власништво, државину, посед и искључиво уживање површина од 595 м² предметне парцеле или 595/999 сувласничких делова исте, који део у природи чини северни део означене парцеле у мерама и границама ближе наведеним у овом ставу изреке, док туженом припада у искључиво власништво, државину, посед и искључиво уживање површине од 404 м², или 404/999 делова исте напред описане парцеле број ..., а који део у природи чини јужни део ове парцеле и то лево гледајући од улаза на парцелу број ... са парцеле број ..., у мерама и границама ближе наведеним у овом ставу изреке, и да се утврди да од мајке ВВ из ..., улица ..., по правном основу напред описане фактичке деобе или поделе, те по правном основу куповине, али и одржаја сувласнице предметне парцеле ... у 595/999 сувласничких делова, а тужени у 404/999 сувласничких делова исте, што је тужени дужан да призна и трпи да се тужила по основу ове правноснажне пресуде упише у РГЗ, СКН Нови Сад 2, у катастарским и другим јавним књигама као сувласница напред описане парцеле ... у 595/999 делова исте (са или уместо досадашње 1/3 дела), што је тужени дужан трпети да се напред описана подела у природи верификује враћањем и постављањем нове дрвене оgrade која ће физички поново поделити предметну парцелу на напред описани начин и како је нацртано на скици „2 реконструкција границе сувласничких делова из 1985Г“ као саставног дела налаза и мишљења вештака означеног као прилог број 3 налаза од 11.07.2017. године, као и да се обавезе тужени да тужили накнади трошкове вођења ове парнице, са законском затезном каматом на исте почев од дана доношења првостепене пресуде, па до исплате. Трећим ставом изреке, противтужбени захтев је делимично усвојен и утврђено је да је „допуна поравнања Р 964/72 од 27.04.1972. године“ Општинског суда у Новом Саду П 522/85 од дана 26.04.1985. године, ништава. Четвртим ставом изреке, обавезана је тужила – противтужена да туженом – противтужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 208.720,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, до коначне исплате. Шестим ставом изреке, у делу противтужбеног захтева за законску затезну камату на трошкове парничног поступка почев од дана пресуђења, па до дана извршности пресуде, противтужбени захтев туженог – противтужиоца је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2982/18 од 17.12.2018. године, првим ставом изреке, жалба је одбијена и првостепена пресуда у делу којим су примарни и евентуални тужбени захтеви одбијени, противтужбени захтев усвојен и

тужиља – противтужена обавезана да туженом – противтужиоцу надокнади парничне трошкове, потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиље – противтужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиља – противтужена је благовремено изјавила ревизију због и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18).

Тужени-противтужилац је доставио одговор на ревизију.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, указивањем на извршену фактичку деобу спорне непокретности између правних претходника странака, и стицање права својине тужиље-противтужене на истој по основу купопродаје и одржаја, као и на правну природу судског поравнања, заправо се оспорава чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе, разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана или новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке. Поред тога, тужиља-противтужена није уз ревизију доставила пресуде из којих би произилазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, а другачија одлука не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и чинидбе поднета је 19.02.2016. године, а вредност предмета спора у тужби износи 452.000,00 динара, а у противтужби 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиље-противтужене недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у трећем ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић